

«Η Πίστη ως Δύναμη Ενότητας και Υπέρβασης των Παγκόσμιων Κρίσεων» -Του Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε

/ Γνώμες

Σήμερα, η Εκκλησία μας τιμά με κατάνυξη τη μνήμη του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου (Ι' Κυριακή Ματθαίου). Η συγκυρία αυτή αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία να στρέψουμε το βλέμμα μας στο Ευαγγελικό του κείμενο (Κεφάλαιο 17, στίχοι 14-23), το οποίο μας μεταφέρει σε μια στιγμή βαθιάς ανθρώπινης αγωνίας αλλά και θεϊκής αποκάλυψης: τη θεραπεία του σεληνιαζομένου νέου.

- Του Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε Σεραφείμ Κυκκώτη

Στη διήγηση αυτή, ο Χριστός έρχεται αντιμέτωπος με την αδυναμία των Μαθητών Του να θεραπεύσουν το παιδί και αναφωνεί: «Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη».

Όταν οι Μαθητές Του ζητούν τον λόγο της αποτυχίας τους, η απάντηση του Κυρίου είναι ξεκάθαρη: «Δια την απιστίαν υμών». Και προσθέτει πως αν είχαν πίστη έστω και σαν κόκκο σινάπεως, θα μπορούσαν να μετακινήσουν ακόμη και βουνά.

Η Σημασία της Πίστης και τα Πνευματικά μας Όπλα

Ο Απόστολος Ματθαίος μας θυμίζει ότι η πίστη δεν είναι μια παθητική ιδεολογία, αλλά μια ζωντανή, δυναμική σχέση με τον Θεό. Είναι η ποιότητα και η γνησιότητα της εμπιστοσύνης μας στο Θείο Θέλημα.

Πώς όμως ενισχύεται αυτή η πίστη στις μέρες μας; Ο ίδιος ο Χριστός μας δίνει τα αδιαπραγμάτευτα πνευματικά όπλα: την προσευχή, τη νηστεία και τη μετάνοια.

Η προσευχή μας συνδέει κάθετα με την πηγή της Ζωής, καθαρίζει τον νου και μας γεμίζει ελπίδα.

Η νηστεία δεν είναι απλώς αποχή από τροφές· είναι η άσκηση της εγκράτειας, η χαλιναγωγήση του εγωισμού και η καλλιέργεια της αλληλεγγύης.

Η μετάνοια είναι η ριζική αλλαγή του νου και της στάσης ζωής μας. Σήμερα, η μετάνοια αυτή πρέπει να γίνει και οικολογική μετάνοια. Καλούμαστε να μετανοήσουμε για τον καθημερινό, ρυπογόνο τρόπο ζωής μας που καταστρέφει την κτίση του Θεού. Χωρίς να μηδενίζουμε τα πάντα και χωρίς να απορρίπτουμε τα αγαθά του πολιτισμού, οφείλουμε να ξεκινήσουμε έναν νέο, ισορροπημένο οικολογικό τρόπο ζωής, βασισμένο στον σεβασμό προς το περιβάλλον, τους συνανθρώπους μας και στις μελλοντικές γενιές.

Οι Σύγχρονες Προκλήσεις και η Μатаιότητα του Πολέμου

Τα «βουνά» που καλούμαστε να μετακινήσουμε σήμερα είναι τα πελώρια προβλήματα που απειλούν τον πλανήτη.

Ζούμε σε μια εποχή όπου οι πόλεμοι αναζωπυρώνονται και η πυρηνική απειλή επιστρέφει. Όμως η ιστορία και η χριστιανική μας συνείδηση φωνάζουν: με κάθε μορφή πολέμου χάνουν ακόμη και οι νικητές. Ο πόλεμος αφήνει πίσω του μόνο ερείπια, πόνο και πνευματικό θάνατο. Μόνο μέσα από τον ειρηνικό διάλογο και τη σύνεση μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τα προβλήματα που μας οδηγούν σε εμπόλεμες συρράξεις.

Μόνο με ενότητα και κοινή δράση μπορούμε να ντιμετωπίσουμε τις δραματικές συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, την καλπάζουσα ακρίβεια, καθώς και τη

πρωτοφανή ενεργειακή και οικονομική κρίση.

Εκατομμύρια συνάνθρωποί μας ξεριζώνονται ως πρόσφυγες και μετανάστες, κυνηγημένοι από τη φτώχεια και τις εμπόλεμες συρράξεις.

Ακόμη και οι ραγδαίες εξελίξεις της Τεχνικής Νοημοσύνης εγκυμονούν σοβαρές απειλές για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια αν αποκοπούν από τις ηθικές και πνευματικές αξίες.

Η Ανάγκη για Διεθνή Δικαιοσύνη και Κοινή Δράση

Μπροστά σε αυτή την παγκόσμια «ασθένεια», η ολιγοπιστία μας κάνει να νιώθουμε ανίσχυροι. Όμως, το μήνυμα του Ευαγγελίου είναι μήνυμα ελπίδας και ευθύνης, το οποίο απαιτεί ενότητα κοινής δράσης σε όλα τα επίπεδα: τοπικό, εθνικό, ηπειρωτικό, περιφερειακό και διεθνές.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι επιτακτική ανάγκη η αναβάθμιση του οργανισμού του ΟΗΕ, ώστε να αποτελεί ένα ισχυρό και αξιόπιστο μέσον που θα αναγκάζει όλα τα Κράτη, τους Λαούς και τα Έθνη να σέβονται απαρέγκλιτα το Διεθνές Δίκαιο.

Μπορούμε να δημιουργήσουμε όλες τις προϋποθέσεις για την ειρηνική συνύπαρξη των Λαών, μόνο όταν οι ισχυροί της γης αποκτήσουν την πνευματική ευαισθησία να προστατεύουν:

Το υπέρτατο αγαθό της Δικαιοσύνης.

Τα Ανθρωπινά Δικαιώματα όλων των ανθρώπων και όλων των Λαών χωρίς διακρίσεις.

Και πρωτίστως, τη φροντίδα και προστασία των αδυνάτων και των κατατρεγμένων αυτής της γης.

Ο Άγιος Απόστολος Ματθαίος, ο οποίος εγκατέλειψε το κέρδος του τελώνη για να ακολουθήσει τον δρόμο της αγάπης, μας καλεί σήμερα να εγκαταλείψουμε τον εγωιστικό μας απομονωτισμό.

Σε τελική ανάλυση, οι μεγάλες αλλαγές για ένα καλύτερο και ειρηνικό κόσμο ξεκινούν πάντα από τη δική μας προσωπική μεταμόρφωση. Ξεκινά όταν επιλέγουμε να γίνουμε καλοί άνθρωποι της άδολης αγάπης και της ανιδιοτελούς προσφοράς. Αυτό το φωτεινό παράδειγμα βλέπουμε στις ευσεβείς εκείνες οικογένειες που μας βοηθούν γενναιόδωρα να στηρίζουμε άπορα και ορφανά παιδιά, δίνοντάς τους την ευκαιρία να ζήσουν και να προκόψουν.

Ας ενισχύσουμε, λοιπόν, την πίστη μας με την προσευχή, τη νηστεία, την οικολογική μετάνοια και την έμπρακτη αγάπη . Ας γίνουμε εμείς ο «κόκκος

σινάπεως» που, μέσα από την ενότητα, τον διάλογο και την προσήλωση στη δικαιοσύνη, θα δώσει στην ανθρωπότητα τη δύναμη να νικήσει τον φόβο, να αποτρέψει τον πόλεμο και να οικοδομήσει έναν κόσμο ειρήνης για όλους.